

Julie Bellinkx
Melanie Louwerens

Slikanico je izdala
fundacija AMBER Alert Europe

O ZAJČKU, KI JE ŠEL NA POTEP IN SE NAUČIL POSLUŠATI SEBE

Zgodba o tem, kako sledimo svojemu
občutku in poskrbimo za svojo varnost

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.112.5-93-32

BELLINKX, Julie

O zajčku, ki je šel na potep in se naučil poslušati sebe : zgodba o tem, kako sledimo svojemu občutku in poskrbimo za svojo varnost / Julie Bellinkx ; [ilustracije] Melanie Louwerens ; [prevod Služba za prevajanje in lektoriranje ter informacijsko-knjižnično dejavnost na Ministrstvu za notranje zadeve]. - 1. natis. - Ljubljana : Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, 2023

Prevod dela: The rumbling adventure of hare
ISBN 978-961-6797-62-7
COBISS.SI-ID 158819587

Kolofon

Avtorske pravice © 2023 AMBER Alert Europe Foundation

www.amberalert.eu

Avtorica: Julie Bellinkx

Ilustracije in oblikovanje: Melanie Louwerens

Izdalo: Ministrstvo za notranje zadeve, Policija

Prevod: Služba za prevajanje in lektoriranje ter informacijsko-knjižnično dejavnost na Ministrstvu za notranje zadeve

Tisk: Tisk Žnidarič, d. o. o.

Naklada: 5000 izvodov

Posebna zahvala gre naslednjim strokovnjakom:

dr. Evelien Speel-Flierman (otročka in mladinska psihologinja, psihologinja),
Kirsten van den Berg (vedenjska znanstvenica), Mariska Custers
(psihologinja), Nele Geerts (ilustratorica), Carlo Schippers (nekdanji
strokovnjak za pogrešane osebe pri nizozemski policiji), dr. Arine Vlieger
(pediatrinja)

Brez dovoljenja založnikov nobenega dela te publikacije ni dovoljeno
razmnoževati, shranjevati v sistemu za priklic podatkov ali prenašati v
kakršni koli obliki ali na kakršen koli način, tj. elektronsko, mehansko, s
fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače.

Ljubljana, avgust 2023

1. natis

O ZAJČKU, KI JE ŠEL NA POTEPI IN SE NAUČIL POSLUŠATI SEBE

AMBER
AL·)RT .eu

V Zajčji dobri je prekrasen dan.

Sonce je visoko na nebu.

Zajček in njegov prijatelj Ježek se podita po travi.

Hihitata se in igrata, po trebuščku pa ju žgečkajo travne bilke.

Kar naenkrat se Zajček ustavi in zavzdihne.
Vedno se igra na istem zelenem travniku in
vedno ga žgečkajo iste travne bilke.

»Kaj je narobe, Zajček?« zaskrbljeno vpraša Ježek.

»Rad bi se igral še kje drugje,« reče Zajček.

»Nekje, kjer še nisem bil.«

Ježek za trenutek pomisli, nato pa mu oči zažarijo od vznemirjenja.

»Že vem! Pojdiva v gozd!«

Zajček stoji na mestu in razmišlja.

Mamica in očka sta ga posvarila glede gozda.

Če ju ni v bližini, sme odskakljati le do velikega starega hrasta.

Nenadoma Zajček zasliši nenavadno oglašanje:

»Mmm-mmm-mmm.«

»Hm? Od kod prihaja ta zvok?«

Ozre se naokrog.

»Mmm-mmm-mmm.«

Zajček se popraska za uhlji. Kako nenavadno!

»Hej, Ježek, ali tudi ti slišiš ta nenavadni zvok?« vpraša Zajček.

Ježek napne svoja ušesa in pazljivo prisluhne.

»Kakšen zvok? Ničesar ne slišim!«

Zajček zmaje z glavo. Mogoče se mu je le dozdevalo.

Prispeta do roba gozda.

»A prideš?« zakliče Ježek.

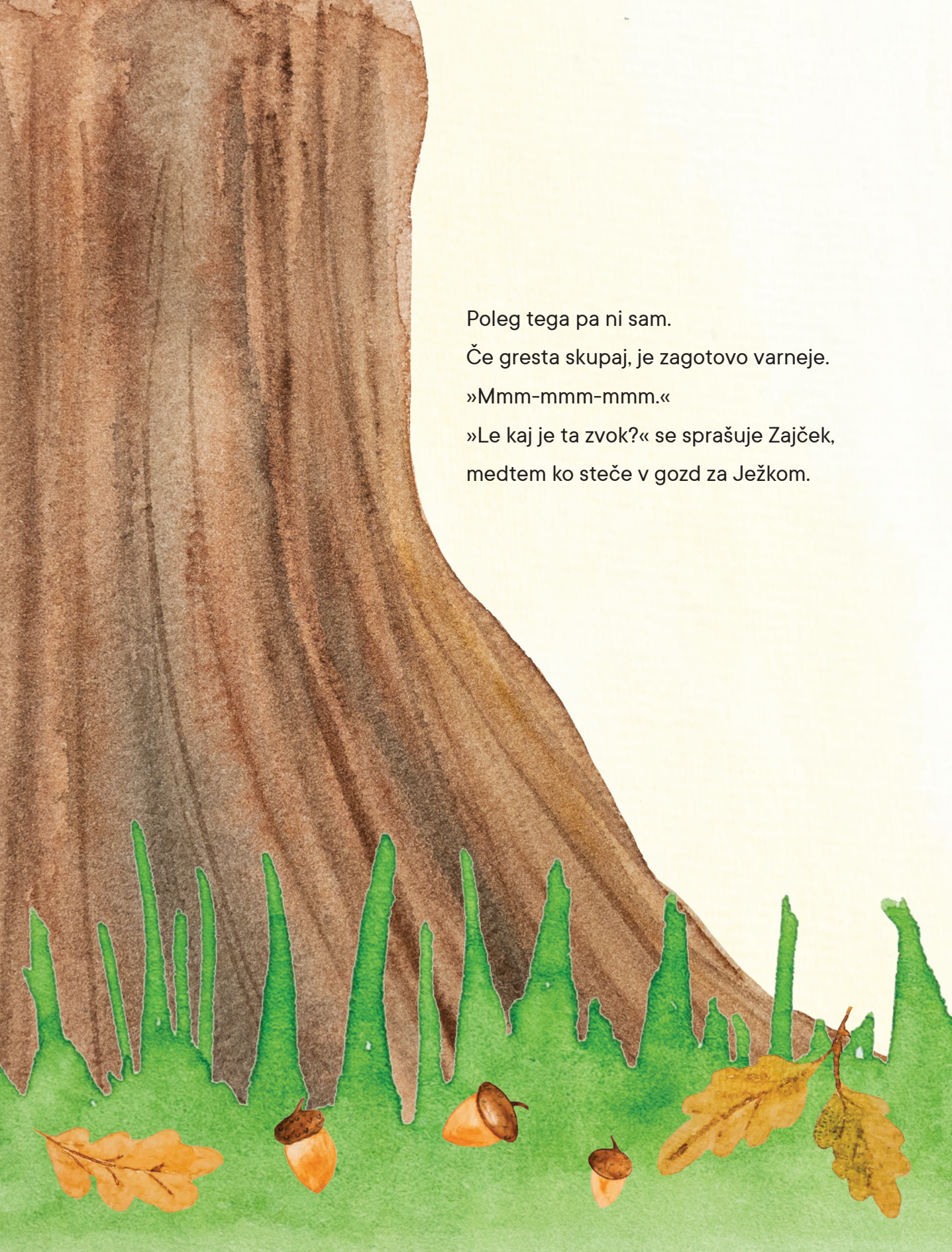
»Ne vem,« zajeclja Zajček.

»Mami in oči sta rekla, da brez njiju ne smem v gozd.«

A watercolor illustration of a hedgehog standing on a green grassy patch. The hedgehog has a light beige body with a large pink oval on its belly and brown spiky quills. It has small blue eyes and a black nose. To the right is a large, brown tree trunk. In the upper left, there are two yellowish-brown oak leaves. In the lower right, there are two acorns and one yellowish-brown oak leaf on the grass.

»Ne bodi tak bojazljivec!« reče Ježek.
»Saj imam ostre bodice. Nič se nama ne more zgoditi.«
Zajček je radoveden. Toliko zgodb o gozdu je že slišal.

Poleg tega pa ni sam.

Če gresta skupaj, je zagotovo varneje.

»Mmm-mmm-mmm.«

»Le kaj je ta zvok?« se sprašuje Zajček,
medtem ko steče v gozd za Ježkom.

Zajček in Ježek brezskrbno pohajkujeta čedalje globlje v gozd.
Hodita ob potokih in po gozdnih stezicah, mimo zelenih dreves
in rdečih cvetic in za nekaj trenutkov pozabita, kje sta.

Nenadoma zaslišita šumenje v bližnjem grmovju.

Ustavita se in prestrašena opazujeta, kaj se skriva v njem.

»Ali ta čudni zvok morda prihaja od tu?« pomisli Zajček.

Izza grma pokuka košat rdeč rep.

»Hej, kdo je tam?« vpraša Ježek.

»Jaz sem zajec,« odgovori žival.

Izza grma pokukata puhasta rdeča uhlja.

»To pa že niso zajčji uhlji!« vzklikne Zajček.

»O, pa so!« odvrne zverinica.

»Pridi bliže, pa boš videl.«

Zajček začuti, da nekaj ni v redu.

Puhasti rdeči rep in uhlji lahko pomenijo le eno: to je lisica!

»Mmm-mmm-mmm.«

Tokrat je zvok še glasnejši kot prej.

mmm mmm mmm

»Brž jo pobrišiva od tod, Ježek! Sicer bova pristala na krožniku!«

Srce jima razbija, ko hitita skozi gozd.

Prijatelja pritečeta na gozdno jaso.

»Kje pa sploh sva?« zaskrbljeno vpraša Zajček.

»Ne vem točno,« odgovori Ježek in se popraska po glavi.

»Vem pa, da sva daleč od Zajčje dobrove.«

»Mmm-mmm-mmm.«

Zajček se zdrzne: »Si slišal?«

Ježek še vedno ne sliši ničesar.

»Glej!« vzklikne Ježek. »Veliki stari hrast.«

Hrast se kakor stolp dviga nad gozdom.

»Če bova hodila proti hrastu, bova zagotovo
prišla nazaj v Zajčjo dobrovo.«

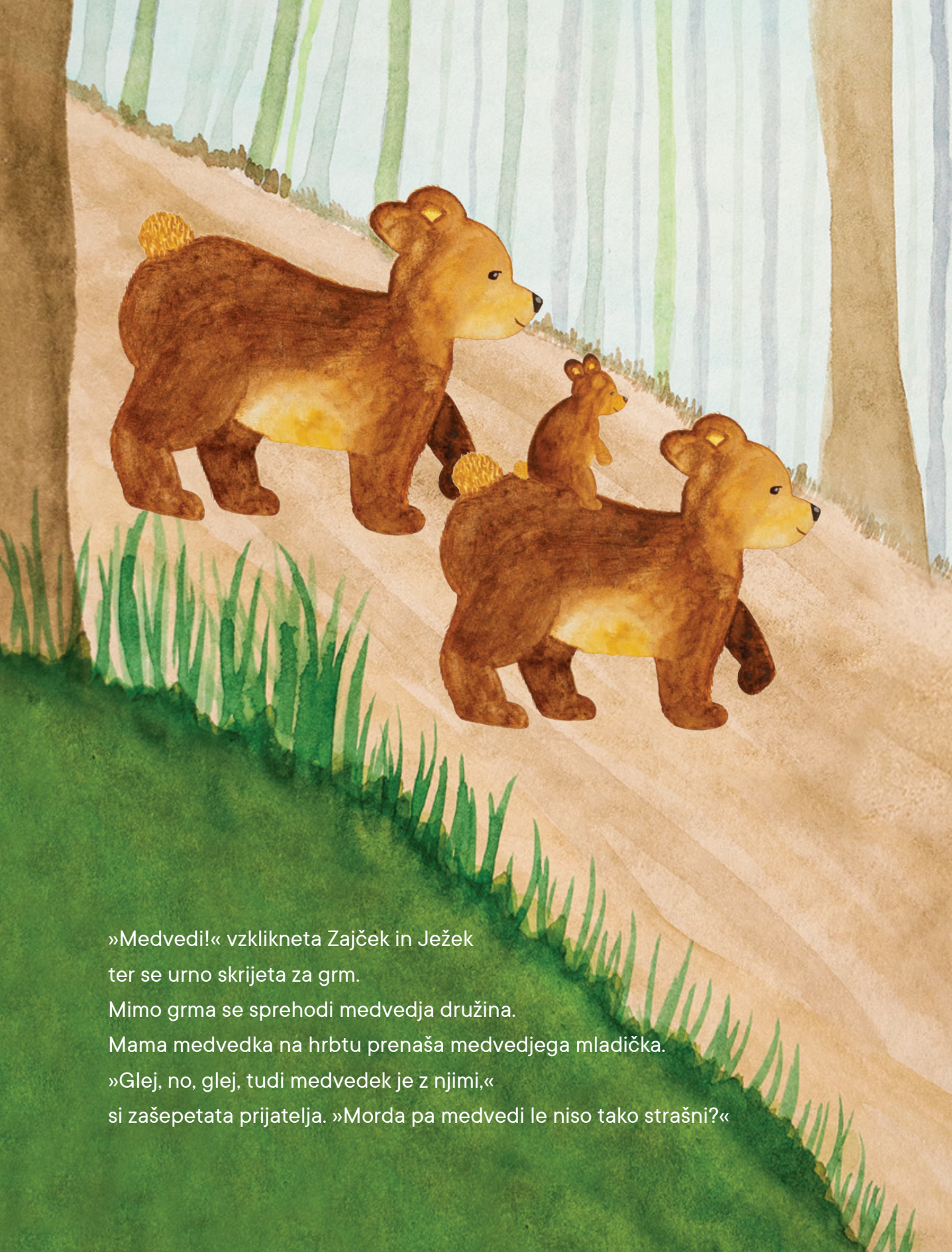
Zajček in Ježek hodita in hodita.

»Mislim, da nisva nič bliže domu,« zavzdihne Zajček.

Kar naenkrat se jima začnejo tresti tla pod nogami.

Težki koraki so čedalje bliže.

»Medvedi!« vzklikneta Zajček in Ježek
ter se urno skrijeta za grm.

Mimo grma se sprehodi medvedja družina.

Mama medvedka na hrbtu prenaša medvedjega mladička.

»Glej, no, glej, tudi medvedek je z njimi,«

si zašepetata prijatelja. »Morda pa medvedi le niso tako strašni?«

»Kaj, če bi jih prosila za pomoč? Sicer ne bova nikoli več prišla nazaj domov,« zacvili Ježek.

»Mmm-mmm-mmm.«

Zvok je najhrupnejši doslej.

»Daj, no,« reče Zajček. »Poskusiva.«

mmm
mmmm
mmmm

»Po ... po ... pozdravljeni,« Zajček sramežljivo pozdravi medvedjo družino. »Izgubila sva se. Ali nama lahko pokažete pot nazaj do Zajčje dobave?«

»Seveda,« reče medved.

»Ali vidita tiste lepe cvetlice?«

»Sledita jim vse do velikega ribnika.

Ko bosta prispela do njega, zavijta levo.

Še malo naprej bosta zagledala veliki stari hrast.

Ko ga bosta zagledala, bosta že skoraj tam.«

Prijatelja se zahvalita medvedji družini in nadaljujeta pot.
Stopata po stezi, ob kateri rastejo čudovite rdeče rože.
Ena je lepša od druge.

»Glej!« vzklikne Ježek. »Veliki ribnik!«

Točno tako je, kot so jima razložili medvedi.

Prijatelja stečeta do ribnika.

V daljavi zagledata krošnjo velikega starega hrasta.

»Skoraj sva že doma!« se veselita Zajček in Ježek.

Malo pozneje že stojita pod velikim starim hrastom.

Visoko na veji sedi Sova.

Zelo stara je, vsaj sto let ima.

»Zdravo, Sova!« veselo vzklikneta Zajček in Ježek.

Sova ju vpraša, kaj sta počela v gozdu.

Zajček ji opiše njune dogodivščine in nenavaden zvok.

»Ali morda veš, kaj je ta nenavadni zvok?« Zajček vpraša Sova.

»Seveda,« pravi Sova,

»še enkrat mu pozorno prisluhni.«

Zajček pozorno prisluhne.

mmm
mmm mmm

Nato pa vendarle zasliši, da se oglašja njegov trebušček.

»Mmm-mmm-mmm.«

»Iz mojega trebuščka prihaja!« presenečeno reče Zajček.

Poboža se po trebuščku.

»Tako je,« pritrdi Sova.

»To je tvoj občutek v trebuhu, tvoj notranji glas.

Pove ti, ali je nekaj prav ali narobe.

Če se naučiš zaupati temu občutku, ti lahko pomaga pri odločanju.«

Zajček pokima. Spomni se vseh dogodivščin v gozdu.
Danes mu je občutek v trebuščku večkrat poskušal pomagati.
»Od zdaj naprej bom vedno prislulnil občutku v trebuščku,«
pomisli Zajček.

Zajček in Ježek sedita na vrhu zelenega hribčka blizu velikega starega hrasta. Vse je mirno, ko opazujeta sončni zahod nad Zajčjo dobrovo.

Nenadoma se zasliši glasno kruljenje v Ježkovem trebuhu.

»Ali je to moj notranji glas?« vpraša Ježek.

Zajček se zahihita. »Ne ni, saj ga slišim tudi jaz.

Mislim, da si samo lačen. Ves dan nisi nič jedel!«

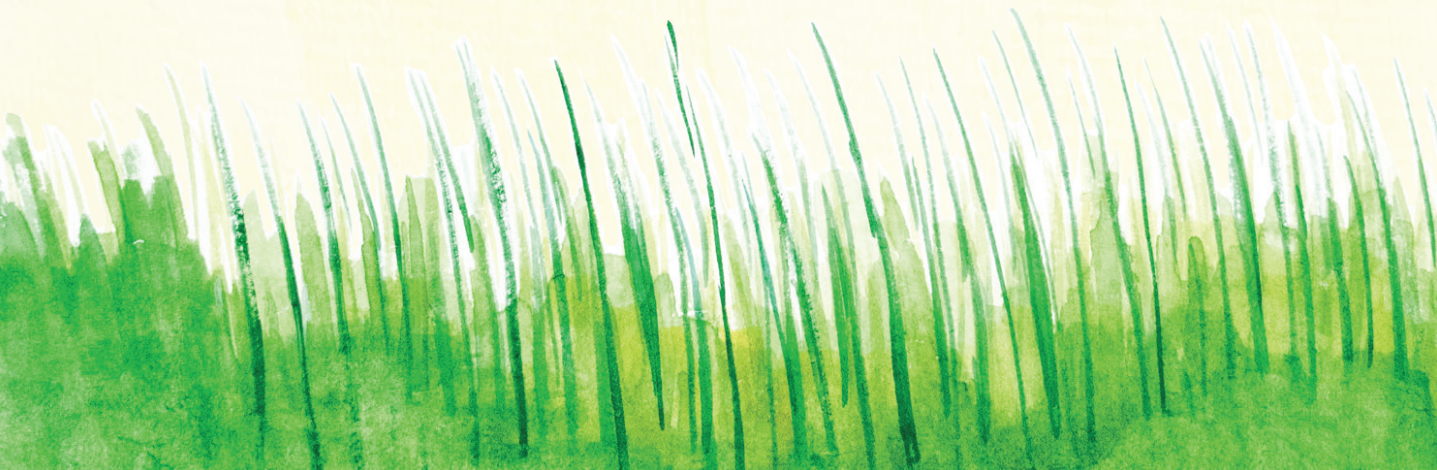
In tako se Zajčkova in Ježkova dogodivščina
konča s krulečim trebuščkom in spoznanjem,
da lahko med naslednjo dogodivščino sledita
svojemu notranjemu občutku.

Fundacija AMBER Alert Europe

AMBER Alert Europe, Evropski center za pogrešane otroke, je fundacija, ki si prizadeva izboljšati zaščito pogrešanih otrok in preprečiti okoliščine, zaradi katerih otroci postanejo pogrešani. Tako poskuša opolnomočiti in ozaveščati o problematiki pogrešanih otrok in temeljnih vzrokih za ta pojav. Pri svojem poslanstvu, da v Evropi ne bi več pogrešili niti enega otroka, povezuje strokovnjake iz 44 vladnih organizacij, zlasti notranjih ministrstev in policije, ter nevladnih organizacij iz 28 držav.

www.amberalert.eu

Napotek pripovedovalcem

Zgodba z naslovom O zajčku, ki je šel na potep in se naučil poslušati sebe je bila napisana z namenom, da otroke pouči, kako se lahko sami zavarujejo, da se ne bi izgubili.

Vsako leto v Evropi zabeležimo 300.000 pogrešanih otrok. Če želimo to število zmanjšati, je pomembno, da otrokom že zelo zgodaj priučimo veščine in zavedanje, ki ga potrebujejo, da ostanejo varni.

Zgodba na igriv in pozitiven način sporoča, kako pomemben je občutek, ki izhaja iz izkušenj. To pravilo sledenja občutku temelji na petih nasvetih strokovnjakov s področja problematike pogrešanih otrok.

- Vedno zaupaj svojem občutku. Če se ti zdi, da nekaj ni v redu, potem tega ne naredi.
- Nikoli nikamor sam. Varneje je, če greš še s kom.
- Ne hodi okrog s tistimi, ki jih ne poznaš ali pa njihove družbe nisi pričakoval.
- Če se izgubiš, prosi za pomoč druge starše.
- Nauči se opazovati okolico in razpoznavne znake. Tako boš lažje našel pot nazaj.

Zgodba O zajčku, ki je šel na potep in se naučil poslušati sebe ni le vznemirljiva in lepa slikanica, ampak tudi pomemben prispevek k vzgoji vašega otroka.

O ZAJČKU, KI JE ŠEL NA POTEPI IN SE NAUČIL POSLUŠATI SEBE

V zgodbi O zajčku, ki je šel na potep in se naučil poslušati sebe se Zajček in njegov prijatelj Ježek odpravita na dogodivščino v gozd in poskušata razumeti nenavaden zvok, ki ga lahko sliši le Zajček.

Po poti srečata nove prijatelje in se znajdetata v razburljivih okoliščinah.

Ali bo Zajčku in Ježku uspelo razvozlati skrivnost nenavadnega oglašanja?

AMBER
AL·)RT .eu